

[Kaj Hansen.]

lagt, at så burde den skattefrie bundgrænse samtidig halveres for at give det samme provenu. Det stiller ministeren imidlertid ikke noget forslag om, og derfor kan man forudse, at der ligger en spekulationsgevinst her for velhavende mennesker netop ved at få gennemført en deling af formuen. Det vil i virkeligheden sige, at nu kan en familie praktisk talt godt være millionær uden at komme til at betale formueskat, hvis de får det jongleret på den rigtige facon.

Vi ser også, hvor overbebyrdet landsskatteretten er med ligningsarbejde af den ene og den anden art. Hvordan vil det ikke gå, hvis dette lovforslag gennemføres? Der er ingen grund til at skjule, at det er meget, meget komplicerede spørgsmål, og vi vil da gerne medvirke til at nå et positivt resultat med hensyn til de uretfærdigheder, der ligger i skattelovgivningen også for ægtefæller, men vi må samtidig stille som betingelse, at det i hvert fald ikke skal betales af andre skatteydere med lavere indtægter, for så er det i virkeligheden en uretfærdighed, man indfører over for dem. Så skaber man lighed ét sted og ulighed et andet sted. Derfor er det nok rigtigt, hvad mange ordførere har sagt, at det vil nok tage en væsentlig tid at komme igennem disse problemer, men vi skal gerne tilsige vores positive medvirken.

Willhjelm (VS):

Forslaget er jo, som ministeren siger i fremsættelsen, svaret på den dagsorden, der blev vedtaget den 18. juni, og jeg synes, at forslaget er, som man kunne vente det i betragtning af, hvor tåbelig den dagsorden var. VS støttede som måske bekendt ikke dagsordenen. Det er ikke, fordi vi ikke er enig i hensigten, en ligestilling af ægtefæller i skattemæssig henseende, men fordi det allerede dengang var så oplagt, hvor uigennemtænkt og hvor poppet det dagsordensræs, der toregik den 18. juni, i virkeligheden var.

Under de omstændigheder og på grund af det pres, der i øvrigt har været på skatteområdet, på ministeriet, på embedsmændene, på ministeren med alle mulige andre ting — der har vel næsten været et skattelovforslag daglig i mødedagene siden folketingets åbning den 8. oktober — kan det ikke undre, at en opfyldelse af den dags-

orden må blive noget, der ligner det her, og som selvfølgelig er uanvendeligt. Det jeg synes man derimod kan undre sig lidt over, er, at den socialdemokratiske ordfører i modsætning til ministeren, i modsætning til bemærkningerne til forslaget, var næsten uforbeholdent positiv over for det, der ligger her.

De eneste reale ændringer, der vel sker, er, at forslaget giver skattemæssige fordele henholdsvis ulemper for ægtepar. Hvor det er hustruen, der tjener mest, og hvor ægtefællerne tilsammen har en negativ formueindkomst, giver det fordele i forhold til nu. Ved en positiv formueindkomst giver det ulemper i forhold til nu. Men de samlede virkninger for provenuet vurderes til at være nul og nix, og virkningerne for de enkelte skatteydere, de enkelte ægtepar, vil i de aller-, allerfleste tilfælde også være nul og nix.

Det er ikke ensbetydende med, at en ligestilling også på det her formelle grundlag er aldeles uden betydning, men jeg synes nok, at de ulemper, man har pådraget sig for at lave denne formelle ligestilling med så lidt reel betydning, som den har her, er fantastisk store, og at der måtte kunne findes andre løsninger med lidt bedre tid til at drøfte tingene, med lidt bedre tid til at tænke sig om. Der måtte kunne findes andre løsninger, der indeholdt de samme få positive ting, men som ikke gav så store ulemper.

Disse ulemper er stort set remset op i bemærkningerne side 7 og 8, og jeg synes, de er knusende. Det er dette, at ca. 1 mill. ægtepar vil blive berørt af dette her, at de 600.000-700.000 af dem ikke vil kunne benytte reglen om, at de efter eget valg kan vælge, om de vil gå ind under denne regel eller ej, men at altså ca. 600.000-700.000 ægtepar virkelig bliver så at sige nødt til at splitte deres formueangivelser op. Dette betyder et tilsvarende antal flere selvstændige skatteydere med det almindelige arbejdsstryk, det vil lægge på skattemyndighederne, og derudover vil der være arbejdspresset af merarbejdet med at tage stilling til fordelingen af indtægter og fradrag og herunder, som der står, også at påse, at en formueindtægt ikke er gledet ud, eller at fradraget er kommet med hos begge ægtefæller. Og der er jo remset en masse andre